

ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ АГРОБІЗНЕСУ УКРАЇНИ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

Тимофєєва Т.С., здобувач вищої освіти

Султанов О.Н., здобувач вищої освіти

Миколаївський національний аграрний університет

Шляхи розвитку агропромислового сектору України передбачають збалансовані та взаємозв'язані структурні перебудови усіх його галузей, максимальне впровадження у виробництво найважливіших досягнень науково-технічного прогресу, світового досвіду, найбільш прогресивних форм економіки і організації виробництва на основі першочергового розв'язання актуальних проблем: перерозподіл землі та майна, включаючи поглиблення відносин власності на землю та запровадження механізмів реалізації права на власність; приватизація переробних підприємств; реструктуризація підприємств та форм господарювання; розвиток кооперації; впровадження ринкових методів господарювання – менеджменту та маркетингу; державне регулювання аграрної економіки шляхом ефективнішого використання цінних важелів, фінансово-кредитної і податкової систем; розвиток ринків сільськогосподарської продукції, матеріально-технічних ресурсів та послуг; інтенсифікація і диверсифікація зовнішньоекономічної діяльності тощо [1].

Дана проблематика висвітлена у наукових працях таких вчених-економістів, як: Голомші Н. [1], Збарзького В. [2], Петренко. О. [3], Рутицької В. [4].

Відчутний вплив на формування агропродовольчого ринку України в останні роки справляють великі аграрні холдинги, так звані інвестори, які за рахунок оренди у селян великих масивів сільськогосподарських угідь є досить конкурентоспроможними на зовнішніх ринках зернових та олійних культур [2]. Вони застосовують сучасні технології, нарощують використання добрив і засобів захисту, оновлюють матеріально-технічну базу сільського господарства, залучають інвестиції.

Водночас, з набуттям Україною членства в Світовій організації торгівлі, значна частина вітчизняних малих і середніх аграрних формувань та підприємств з переробки сільськогосподарської продукції втратили свої конкурентні позиції на внутрішньому агропродовольчому ринку. Першопричиною цієї ситуації послужило значне зниження рівня підтримки сільгосптоваровиробників, лібералізація зовнішньої торгівлі, а також не повне врахування наявних світових тенденцій при формуванні державної аграрної політики та плануванні агробізнесу [2].

Діяльність держави повинна передбачати заходи щодо стимулювання інтеграції та об'єднання учасників агробізнесу, страхування їх економічного ризику. Розвиток національної економіки ґрунтується на стабільній і продуктивній діяльності аграрних підприємств [3].

Ефективність функціонування сільськогосподарських підприємств безпосередньо залежить від рівня адаптації економічного механізму функціонування до умов глобалізації міжнародної економіки [4]. Для досягнення належного рівня адаптації аграрних підприємств в умовах глобалізації міжнародної економіки необхідно сформулювати стратегію ефективного розвитку агробізнесу України.

Метою стратегії розвитку вітчизняного аграрного бізнесу є забезпечення комплексного дієвого функціонування аграрних підприємств, розвиток вискоєфективного конкурентоспроможного як на внутрішньому так і на зовнішньому ринку агробізнесу, продовольчу безпеку країни, розв'язання проблеми села [4].

Сьогодні виникають нові умови й концепції розвитку сільського господарства, що є наслідком змін у міжнародному поділі праці й формуванні світової системи сільського господарства та світового ринку сільськогосподарської продукції, прискорення науково-технічного прогресу, що дозволяє створювати нові чинники, такі як підприємництво, глобалізація, еластичність діяльності, наростання нової тенденції переходу до індивідуальних і персональних інтересів, перехід від окремих джерел доходів до цілої групи, що пов'язано зі зміною традиційних та економічних цілей господарств і сім'ї, вхід сільського господарства в етап надвиробництва й проблем, що із цього виникають. Старий принцип "виробляти більше і дешевше" змінюється на новий, що виникає з надвиробництва, тобто виробляти стільки ж або менше, але більш ефективно. Це створює цілком іншу суспільну та індивідуальну ситуацію сільського господарства, а одночасно змушує змінювати філософію поведінки сільськогосподарських виробників [2].

З урахуванням існуючих проблем розвитку агропромислового сектора економіки України, видається доцільною реалізація заходів за такими основними напрямками, як: гармонізація вітчизняних стандартів на сільськогосподарську продукцію згідно стандартів ЄС; налагодження сучасної інфраструктури аграрного ринку; посилення кооперації господарств населення виробників сільськогосподарської продукції; налагодження співпраці між виробниками сільськогосподарської продукції та дослідними установами [2].

Інформаційні джерела:

1. Голомша Н.Є. Конкурентоспроможність сільського господарства України: можливості та фактори зростання / Н.Є. Голомша // Інноваційна економіка. – 2010. – № 4. – С. 67– 71.
2. Збараський В.К., Горьовий В.П. Державна підтримка сільського господарства / В.К. Збараський, В.П. Горьовий // Економіка АПК. – 2010. – № 4. – С. 74 – 80.

3. Петренко О. Євроінтеграція в сфері АПК: чи справляється ВРУ з законодавчими ініціативами / О. Петренко // Тваринництво України. – 2015. – № 8. – С. 40 – 42.

4. Рутицька В. П'ять справ на шляху до Європи / В. Рутицька // Інформаційне агентство "ЛІГАБізнесІнформ" [Електронний ресурс]. – Режим доступу:http://www.liga.net/opinion/230593_5-del-na-puti-v-evropu-zam-ministra-a-pk-o-evrointegratsii-trezvo.htm